Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 29/2012**

2012 m. sausio 13 d.

dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų

(kodifikuota redakcija)

(OL L 12, 2012 1 14, p. 14)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2012 m. balandžio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 357/2012	L 113	5	2012 4 25

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 80, 2012 3 20, p. 39 (29/2012)

▼B

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 29/2012

2012 m. sausio 13 d.

dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas ([1]), ypač į jo 113 straipsnio 1 dalies a punktą ir jo 121 straipsnio pirmos pastraipos a punktą kartu su 4 straipsniu,

kadangi:

(1) 2002 m. birželio 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1019/2002 dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų ([2]) buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ([3]). Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;

(2) alyvuogių aliejus turi tam tikrų, pirmiausia organoleptinių ir maistinių savybių, kurios, atsižvelgus į alyvuogių aliejaus gamybos išlaidas, leidžia jam patekti į didelių, palyginti su dauguma kitų augalinių riebalų, kainų rinką. Atsižvelgiant į tokią rinkos situaciją, alyvuogių aliejui turėtų būti nustatyti pardavimo standartai, kuriuose pirmiausia turėtų būti konkrečios ženklinimo etiketėmis taisyklės, papildančios taisykles, nustatytas 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ([4]), o pirmiausia – jos 2 straipsnyje nustatytas taisykles;

(3) siekiant garantuoti parduodamo alyvuogių aliejaus autentiškumą, mažmeniniam pardavimui skirta pakuotė turi būti maža ir su atitinkama uždarymo sistema. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti leidžiama kolektyvinėms įmonėms leisti naudoti didesnes pakuotes;

(4) be privalomo įvairių rūšių alyvuogių aliejaus aprašymo, numatyto Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118 straipsnyje, vartotojai turėtų būti informuojami apie siūlomo alyvuogių aliejaus rūšis;

([1]) OL L 299, 2007 11 16, p. 1.
([2]) OL L 155, 2002 6 14, p. 27.
([3]) Žr. I priedą.
([4]) OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

▼B

(5) dėl žemės ūkio tradicijų, vietinio spaudimo būdų ir maišymo praktikos, priklausomai nuo geografinio regiono, tiesiogiai parduodamas alyvuogių aliejus gali būti visiškai skirtingo skonio ir kokybės. Tai gali nulemti tos pačios rūšies kainų skirtumus, kurie iškreiptų rinką. Tarp kitų valgomojo alyvuogių aliejaus rūšių nėra esminių kilmės vietos nulemtų skirtumų ir todėl ant tokio aliejaus tiesioginės pakuotės nurodytas kilmės vietos žymuo leistų vartotojams manyti, kad tokių skirtumų yra. Todėl, siekiant neiškreipti valgomųjų alyvuogių aliejų rinkos, turėtų būti nustatyta Sąjungos privaloma sistema dėl kilmės nuorodos, kuri turėtų būti apribota apibrėžtas sąlygas atitinkantiems aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo ir pirmojo spaudimo aliejams. Iki 2009 m. taikomos neprivalomosios priemonės pasirodė nepakankamos, kad būtų išvengta vartotojų klaidinimo dėl tikrųjų gryno alyvuogių aliejaus savybių. Be to, 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002, nustatančiu maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiu Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiu su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ([1]), nustatytos atsekamumo taisyklės, taikomos nuo 2005 m. sausio 1 d. Kadangi ūkio subjektai ir administracijos šioje srityje sukaupė pakankamai patirties, galima reikalauti etiketėje privalomai nurodyti ypač gryno ir gryno alyvuogių aliejaus kilmės vietą;

(6) šiuo metu esantys prekių ženklai, įskaitant geografines nuorodas, gali būti naudojami ir toliau, tačiau su sąlyga, jeigu jie anksčiau buvo oficialiai įregistruoti vadovaujantis 1988 m. gruodžio 21 d. pirmąja Tarybos direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti ([2]), arba 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ([3]);

(7) pagal 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ([4]), kilmės vietos nuoroda gali būti laikoma saugoma kilmės nuoroda (PDO) arba saugoma geografinė nuoroda (PGI). Kad vartotojams nekiltų painiavos, galinčios suardyti rinką, kilmės vietos nuorodomis turėtų būti PDO arba PGI nuorodos. Importuotų alyvuogių aliejų atveju turi būti laikomasi lengvatinės kilmės taisyklių, apibrėžtų 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą ([5]);

([1]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1.
([2]) OL L 40, 1989 2 11, p. 1.
([3]) OL L 78, 2009 3 24, p. 1.
([4]) OL L 93, 2006 3 31, p. 12.
([5]) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

▼B

(8) jei pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus kilmės vietos nuoroda nukreipia į Sąjungą ar valstybę narę, reiktų turėti omenyje, kad aliejaus kokybei ir skoniui įtakos turi ne tik naudotos alyvuogės, bet ir spaudimo būdai bei patirtis. Todėl kilmės vietos nuoroda turi būti į tą geografinį rajoną, kuriame aliejus buvo išgautas, o tai paprastai ir būna tas rajonas, kuriame iš alyvuogių tas aliejus yra spaudžiamas. Vis dėlto tam tikrais atvejais aliejus spaudžiamas ne tose pačiose vietose, kuriose alyvuogės buvo surinktos, o ši informacija turėtų būti nurodyta ant pakuotės ar prie pakuotės pridedamų etikečių, kad būtų užtikrinta, jog vartotojai neklaidinami, o alyvuogių aliejaus rinka neiškreipiama;

(9) nemaža dalis ypač gryno ir gryno alyvuogių aliejaus Sąjungoje yra sudaryta iš aliejaus, kurių kilmės šalys yra įvairios valstybės narės ir trečiosios šalys, mišinių. Reikėtų nustatyti paprastas nuostatas, kad ant tokių mišinių etikečių būtų nurodyta kilmės vieta;

(10) pagal Direktyvą 2000/13/EB nuorodos, esančios ant etikečių, neturi klaidinti vartotojų, o visų pirma nuorodos apie minėto alyvuogių aliejaus charakteristikas arba apie tai, kad jiems priskirtos savybės, kurių jie neturi, arba darant užuominą, kad aliejus turi ypatingų charakteristikų, kai tuo tarpu tas charakteristikas iš tikrųjų turi dauguma aliejų. Tam tikroms įprastai vartojamoms, laisvai pasirenkamoms nuorodoms, kurios alyvuogių aliejams yra specifinės, irgi reikia suvienodintų taisyklių, tiksliai apibrėžiančių tokius reikalavimus ir užtikrinančių, kad nuorodų tikrumas gali būti patikrintas. Atitinkamai ir sąvokos „šaltasis spaudimas“ ir „šaltasis išgavimas“ turėtų atitikti techniškai apibrėžtą tradicinį gamybos būdą. Kai kurie terminai, apibūdinantys organoleptines savybes, nurodančias ypač gryno ir gryno alyvuogių aliejaus skonį ir (ar) kvapą, buvo apibrėžti Tarptautinės alyvuogių aliejaus tarybos (TAAT) persvarstytame gryno alyvuogių aliejaus organoleptinio vertinimo metode. Tokie ypač gryno alyvuogių aliejaus ir gryno alyvuogių aliejaus etiketėse vartojami terminai turėtų būti palikti apibūdinti aliejui, įvertintam taikant atitinkamą analizės metodą. Kai kuriems ūkio subjektams, šiuo metu naudojantiems rezervuotus terminus, reikia pereinamųjų priemonių. Jei būtų tik vienintelė nuoroda apie rūgštingumą, būtų siūloma neteisinga absoliučios kokybės skalė, kuri klaidintų vartotojus, kadangi šis veiksnys kokybinę vertę reiškia tik tada, kai jis susijęs su kitomis minėto aliejaus charakteristikomis. Todėl siekiant, kad alyvuogių aliejaus rinkoje atsirastų aiškumas, ir atsižvelgiant į tam tikrų nuorodų daugėjimą bei jų ekonominę reikšmę, turėtų būti nustatyti objektyvūs tų nuorodų naudojimo kriterijai;

(11) reikia imtis veiksmų užtikrinti, kad dėl maisto produktų, kuriuose yra alyvuogių aliejaus, nebūtų klaidinami vartotojai tais atvejais, jeigu būtų išryškinamas tik alyvuogių aliejaus naudingumas, o tikroji produkto sudėtis aiškiai neapibrėžiama. Todėl etiketėse privalo būti aiškiai nurodyta alyvuogių aliejaus dalis mišinyje procentais ir kitos nuorodos, būdingos produktams, sudarytiems išskirtinai iš augalinių aliejų mišinio. Be to, turi būti atsižvelgta į ypatingąsias sąlygas, nustatytas tam tikrose specialiai alyvuogių aliejaus produktams skirtose taisyklėse;

▼B

(12) alyvuogių aliejaus rūšių pavadinimai atitinka fizines ir chemines bei organoleptines charakteristikas, nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XVI priede ir 1991 m. liepos 11 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2568/91 dėl maišyto alyvuogių aliejaus ir maišyto alyvuogių išspaudų aliejaus savybių ir dėl atitinkamų analizės metodų ([1]). Kad būtų galima užtikrinti, jog vartotojai nėra klaidinami, o konkurencija minėtose aliejų rinkose neiškreipiama, visos kitos etiketėje esančios nuorodos turi būti pagrįstos objektyviais dalykais;

(13) vadovaudamosi patikrinimų sistemos struktūra, nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 113 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, valstybės narės turi tiksliai nusakyti pateiktiną pagrindą ir finansines nuobaudas, skiriamas už kitokių negu leidžiama terminų panaudojimą. Nepriimant *a priori* jokių išlygų, tokiu pagrindu turėtų būti nustatyti faktai, analizės rezultatai ar patikimi įrašai bei administracinė ir apskaitos informacija;

(14) kadangi atsakingų už ženklinimą etiketėmis įmonių patikrinimai turi būti atlikti toje valstybėje narėje, kurioje tos įmonės yra įsteigtos, reikia nustatyti administracinio bendradarbiavimo tarp Komisijos ir valstybių narių, kuriose alyvuogių aliejus realizuojamas, tvarką;

(15) siekiant įvertinti šioje direktyvoje numatytas priemones, minėtos valstybės narės turi pranešti dėl susidariusių aplinkybių ir patirtų sunkumų;

(16) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Nepažeidžiant Direktyvos 2000/13/EB ir Reglamento (EB) Nr. 510/2006 nuostatų, šiuo reglamentu nustatomi konkretūs alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus, nurodytų Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XVI priedo 1 punkto a ir b papunkčiuose, 3 ir 6 punktuose, mažmeninės prekybos etapo standartai.

2. Šiame reglamente mažmeninės prekybos etapas – tai 1 dalyje nurodyto aliejaus, pateikto natūraliu pavidalu ar įmaišyto į maisto produktus, pardavimas galutiniam vartotojui.

2 straipsnis

1 straipsnio 1 dalyje nurodyti aliejai galutiniam vartotojui turi būti pateikti ne didesnėje kaip penkių litrų talpos pakuotėje. Tokioje pakuotėje turi būti įtaisyta tokia atidarymo sistema, kurią atidarius pirmą kartą, vėl užsandarinti nebeįmanoma, o pati pakuotė turi būti paženklinta etiketėmis pagal 3 ir 6 straipsnius.

([1]) OL L 248, 1991 9 5, p. 1.

▼B

Vis dėlto tais atvejais, kai aliejus yra skirtas vartoti restoranuose, ligoninėse, valgyklose ir kitose panašiose kolektyvinėse įmonėse, valstybės narės, priklausomai nuo minėtos įmonės, gali nustatyti kitokią, penkis litrus viršijančią, didžiausią pakavimo talpą.

3 straipsnis

Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118 straipsniu, aprašymu laikomas pavadinimas, kuriuo produktas parduodamas, kaip nurodyta Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte.

Ant 1 straipsnio 1 dalyje numatyto aliejaus etikečių, be šio straipsnio pirmoje pastraipoje minimo aprašymo, aiškiai ir nenutrinamomis raidėmis, bet nebūtinai šalia aprašymo, dar pateikiama tokia informacija apie aliejaus kategoriją:

a) aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejui:

„aukščiausios rūšies alyvuogių aliejus, išgautas tiesiogiai iš alyvuogių ir tik mechaninėmis priemonėmis“;

b) pirmojo spaudimo alyvuogių aliejui:

„alyvuogių aliejus, išgautas tiesiogiai iš alyvuogių ir tik mechaninėmis priemonėmis“;

c) alyvuogių aliejui, sudarytam iš rafinuotų alyvuogių aliejų ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus:

„aliejus, sudarytas tik iš rafinuotų alyvuogių aliejų ir tiesiogiai iš alyvuogių išgautų aliejų“;

d) alyvuogių išspaudų aliejui:

„aliejus, sudarytas tik iš aliejų, gautų apdorojant po alyvuogių aliejaus spaudimo gautą produktą, bei iš aliejų, išgautų tiesiogiai iš alyvuogių“,

arba

„aliejus, sudarytas tik iš aliejų, gautų gaminant alyvuogių išspaudas, ir aliejų, išgautų tiesiogiai iš alyvuogių“.

4 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XVI priedo 1 punkto a ir b papunkčiuose apibūdintų aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus (ypač gryno alyvuogių aliejaus) ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus (gryno alyvuogių aliejaus) etiketėse pateikiama kilmės vietos nuoroda.

Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XVI priedo 3 ir 6 punktuose apibūdintų produktų etiketėse kilmės vietos nuoroda neteikiama.

Šiame reglamente „kilmės vietos nuoroda“ reiškia ant pakuotės ar prie pakuotės pridėtoje etiketėje esančią nurodą į geografinį rajoną.

▼B

2. 1 dalyje minima kilmės vietos nuoroda susideda tik iš:

a) nuorodos į valstybę narę, Sąjungą ar atitinkamai trečiąją šalį, jei alyvuogių aliejaus kilmės vieta, kaip numatyta 4 ir 5 dalies nuostatose, yra viena valstybė narė ar trečioji šalis;

b) jei alyvuogių aliejaus mišinių kilmės vieta, kaip numatyta 4 ir 5 dalies nuostatose, yra daugiau nei viena valstybė narė ar trečioji šalis, atitinkamai įrašoma viena iš nuorodų:

i) „Europos Sąjungos kilmės spausto alyvuogių aliejaus mišinys“ arba nuoroda į Sąjungą;

ii) „ne Europos Sąjungos kilmės spausto alyvuogių aliejaus mišinys“ arba nuoroda į ne Sąjungos kilmę;

iii) „Europos Sąjungos kilmės ir ne Europos Sąjungos kilmės spausto alyvuogių aliejaus mišinys“ arba nuoroda į Sąjungos kilmę ir ne Sąjungos kilmę; arba

c) Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 nurodyta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda pagal susijusios produkto specifikacijos nuostatas.

3. Prekių ženklų ar firmų pavadinimai, dėl kurių registracijos buvo kreiptasi ne vėliau kaip 1998 m. gruodžio 31 d. pagal Direktyvą 89/104/EEB arba ne vėliau kaip 2002 m. gegužės 31 d. pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 ([1]), neturi būti laikomi šiame reglamente numatytomis kilmės vietos nuorodomis.

4. Tuo atveju, kai produkcija importuojama iš trečiosios šalies, kilmės vietos nuoroda turi būti apibrėžta pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 22–26 straipsnius.

5. Kilmės vietos nuoroda, kurioje yra paminėta valstybė narė ar Sąjunga, turi atitikti geografinį rajoną, kuriame minėtos alyvuogės buvo surinktos arba kuriuose yra spaudyklė, kuria iš alyvuogių buvo spaudžiamas aliejus.

Jeigu alyvuogės buvo surinktos valstybėje narėje, trečiojoje šalyje ar kitoje, negu ta, kurioje yra spaudyklė, kuria iš alyvuogių buvo spaudžiamas aliejus, kilmės vietos nuorodoje turi būti toks užrašas: „(aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo) pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus, išgautas (nurodoma Sąjunga arba tam tikros valstybės narės pavadinimas) iš alyvuogių, surinktų (nurodoma Sąjunga, tam tikra valstybė narė arba trečioji šalis)“.

5 straipsnis

Iš laisvai pasirenkamų nuorodų, galinčių būti aliejaus etiketėse, kaip nurodyta 1 straipsnio 1 dalyje, tos, kurios nurodytos šiame straipsnyje, atitinka šiuos reikalavimus:

a) nuoroda „pirmasis šaltasis spaudimas“ gali būti tik ant aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo arba pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų, išgautų žemesnėje kaip 27 °C temperatūroje pirmuoju mechaniniu spaudimu spaudžiant alyvuogių pastą tradicine išgavimo sistema, naudojantis hidrauliniais presais;

([1]) OL L 11, 1994 1 14, p. 1.

▼B

b) nuoroda „šaltasis spaudimas“ gali būti tik ant aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo arba pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų, išgautų žemesnėje kaip 27 °C temperatūroje košiant ar centrifuguojant alyvuogių pastą;

c) organoleptinių savybių nuorodos, apibūdinančios skonį ir (arba) kvapą, gali būti pateikiamos tik ant aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo arba pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus; Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 XII priedo 3.3 skyriuje minimus terminus etiketėse galima vartoti tik tuo atveju, jei jie pagrįsti Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 XII priede nurodyto metodo vertinimo rezultatais;

d) nuoroda apie rūgštingumą ar maksimalus rūgštingumas gali būti nurodytas tik tada, jei kartu yra įspausta ir tokio pat dydžio bei toje pačioje matymo vietoje nuoroda apie peroksidų skaičių, vaško kiekį ir ultravioletinių spindulių absorbciją, apibrėžtą pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2568/91.

Produktai, parduodami su prekės ženklais, dėl kurių registracijos buvo kreiptasi ne vėliau kaip iki 2008 m. kovo 1 d. ir kuriems panaudotas bent vienas iš terminų, minimų Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 XII priedo 3.3 punkte, gali neatitikti šio reglamento 5 straipsnio pirmos pastraipos c punkto reikalavimų iki ►C1 2011 m. lapkričio 1 d. ◄

6 straipsnis

1. Tais atvejais, kai alyvuogių aliejų ir kitų augalinių aliejų mišinius sudarantys aliejai, nurodyti 1 straipsnio 1 dalyje, etiketėje pažymimi kur nors kitur, o ne sudėtinių dalių sąraše, naudojant žodžius, paveikslėlius ar piešinius, minėtas mišinys privalo turėti tokį prekybinį aprašymą: „Augalinių aliejų mišinys (arba nurodomi specifiniai tam tikrų augalinių aliejų pavadinimai) ir alyvuogių aliejus“, tiesiogiai nurodant alyvuogių aliejaus kiekį procentais mišinyje.

Taip, kaip tai nurodyta pirmojoje pastraipoje, alyvuogių aliejaus buvimas mišinyje gali būti pavaizduojamas paveikslėliais ar piešiniais mišinio etiketėje tik tuo atveju, kai minėtame mišinyje alyvuogių aliejaus yra daugiau kaip 50 %.

Valstybės narės gali uždrausti jų teritorijoje vidaus vartojimo tikslams gaminti pirmoje pastraipoje minimus alyvuogių aliejaus ir kito augalinio aliejaus mišinius. Tačiau jos negali uždrausti jų teritorijoje prekiauti tokiais, iš kitų šalių atvežtais, mišiniais ir negali uždrausti gaminti tokius mišinius jų teritorijoje, jei jie skirti prekybai kitoje valstybėje narėje arba eksportui.

2. Išskyrus Tarybos reglamente (EEB) Nr. 1536/92 ([1]) minimus tunų alyvuogių aliejuje atvejus ir Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2136/89 ([2]) minimus sardinių alyvuogių aliejuje atvejus, jei maisto produktų (išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus maisto produktus) etiketėse (kitoje vietoje, nei sudėtinių dalių sąrašas) žodžiais, paveikslėliais ar grafiniais piešiniais pažymima, kad jų sudėtyje yra šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto aliejaus, iš karto po šio maisto produkto prekinio aprašymo nurodoma šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje minimo aliejaus procentinė dalis, apskaičiuota pagal maisto produkto grynąjį svorį.

([1]) OL L 163, 1992 6 17, p. 1.
([2]) OL L 212, 1989 7 22, p. 79.

▼B

Įmaišyto alyvuogių aliejaus procentas visame grynajame maisto produkto svoryje gali būti pakeistas įmaišyto alyvuogių aliejaus procentu visame riebalų svoryje, pridedant riebalų procento žodinę išraišką.

3. Etiketėmis žymint šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minimus produktus aprašymai, minimi 3 straipsnio pirmoje pastraipoje, gali būti pakeisti žodžiais „alyvuogių aliejus“.

Tačiau jeigu sudėtyje yra alyvuogių išspaudų aliejaus, žodžiai „alyvuogių aliejus“ pakeičiami žodžiais „alyvuogių išspaudų aliejus“.

4. 3 straipsnio antroje pastraipoje minimos informacijos nereikia pateikti ant 1 ir 2 šio straipsnio dalyse minimų produktų etikečių.

7 straipsnis

Valstybės narės, kurioje įsikūręs gamintojas, pakuotojas ar pardavėjas, suinteresuota šalis turi pateikia 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodytas nuorodas pagrindžiančius dokumentus, paremtus vienu ar keliais toliau minimais veiksniais:

a) faktiniai veiksniai arba moksliškai pripažinti faktai;

b) analizių rezultatai arba automatiniai įrašai, gauti iš reprezentatyvių mėginių;

c) administracinė ar apskaitos informacija, saugoma pagal Sąjungos ir (arba) nacionalines taisykles.

Minėta valstybė narė turi leisti 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodytų ir etiketėse pateikiamų nuorodų ir išvadų, pagrįstų pateiktais papildomais dokumentais ir (arba) palyginamosiomis ekspertų nuomonėmis, nuokrypius, atsižvelgusi į metodų ir minėtos dokumentacijos tikslumą ir galimybę pakartoti bei ten, kur taikoma, lyginamosios ekspertų nuomonės pakartojimo galimybę.

8 straipsnis

1. Visos valstybės narės pateikia Komisijai įstaigos ar įstaigų, atsakingų už šio reglamento taikymo priežiūrą, pavadinimus ir adresus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms ir bet kuriai to prašančiai suinteresuotai šaliai.

2. Valstybė narė, kurioje ant etiketės yra pateikiamas gamintojo, pakuotojo ar pardavėjo adresas, vadovaudamasi patikrinimo prašymu, turi paimti mėginius iki kito mėnesio pabaigos nuo prašymo pateikimo ir patikrinti, ar ant minėtos etiketės nuorodos yra teisingos. Prašymą gali siųsti:

a) kompetentingi Komisijos departamentai;

b) Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125 straipsnyje nurodyta ūkio subjektų organizacija toje valstybėje;

c) kitos valstybės narės kontroliuojanti įstaiga.

▼B

3. Prie 2 dalyje nurodytų prašymų turi būti pateikta visa prašomam patikrinimui atlikti reikalinga informacija, o pirmiausia:

a) atitinkamo aliejaus mėginių paėmimo ar pirkimo data;

b) įmonės, kurioje buvo paimti mėginiai ar iš kurios buvo nupirktas minėtas aliejus, pavadinimas, verslo pavadinimas ir adresas;

c) atitinkamų partijų kiekis;

d) visų etikečių, dedamų ant minėto aliejaus pakuočių, kopijos;

e) analizės rezultatai arba kitos palyginamosios ekspertų nuomonės, nurodant naudotus metodus bei atitinkamos laboratorijos ar eksperto pavadinimą ir adresą;

f) ten, kur taikoma, minėto aliejaus tiekėjo pavadinimą, kaip tai nurodyta realizavimo rinkoje.

4. Iki trečio mėnesio pabaigos po 2 dalyje nurodyto prašymo padavimo minėta valstybė narė turi pranešti prašytojui apie jam priskirtų nuorodų kiekį bei priemones, kurių buvo imtasi.

9 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, įskaitant priemones dėl nuobaudų sistemos, užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento.

Ne vėliau kaip iki 2002 m. gruodžio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi, o apie tų priemonių pakeitimus praneša iki kito mėnesio pabaigos nuo tų priemonių pakeitimo priėmimo.

Čekijos Respublika, Estija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Slovėnija ir Slovakija apie pirmoje pastraipoje nurodytas priemones Komisijai praneša ne vėliau kaip iki 2004 m. gruodžio 31 d., o apie tų priemonių pakeitimus praneša iki kito mėnesio, kuris eina po mėnesio, kai buvo priimti tų priemonių pakeitimai, pabaigos.

Rumunija ir Bulgarija apie pirmoje pastraipoje nurodytas priemones Komisijai praneša ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d., o apie tų priemonių pakeitimus praneša iki kito mėnesio, kuris eina po mėnesio, kai buvo priimti tų priemonių pakeitimai, pabaigos.

2. Siekdamos patikrinti 4, 5 ir 6 straipsniuose minimas nuorodas, suinteresuotosios valstybės narės gali numatyti priemones, skirtas įmonėms, kurių pakavimo įrengimai yra tų valstybių narių teritorijoje, patvirtinti.

Patvirtinimas suteikiamas ir raidinė skaitmeninė nuoroda išduodama kiekvienam to prašančiai įmonei, kuri atitinka šias sąlygas:

a) turi pakavimo įrenginius;

b) įsipareigoja surinkti ir saugoti pagrindžiančius dokumentus, kurių reikalauja valstybė narė pagal 7 straipsnį;

▼B

c) turi saugojimo sistemą, sudarančią galimybes patikrinti turinčių kilmės vietos nuorodą aliejų provenenciją taip, kad tai tenkintų atitinkamą valstybę narę.

Ten, kur taikoma, etiketė privalo turėti raidinę skaitmeninę patvirtintos pakavimo gamyklos nuorodą.

10 straipsnis

Ne vėliau kaip iki kiekvienų metų kovo 31 d. suinteresuotos valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje apie praėjusius metus turi būti pateikta tokia informacija:

a) pagal 8 straipsnio 2 dalį gauti prašymai dėl patikrinimų;

b) atlikti patikrinimai bei praėjusiais prekybiniais metais pradėti ir tebevykstantys patikrinimai;

c) po atliktų patikrinimų priimtos paskesnės priemonės ir taikytos nuobaudos.

Ataskaitoje informacija turi būti pateikta pagal atliktų patikrinimų metus ir pagal pažeidimų rūšis. Ten, kur taikoma, ataskaitoje turi būti nurodyti visi specifiniai sunkumai, su kuriais buvo susidurta, bei pasiūlytos kontrolės tobulinimo priemonės.

11 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1019/2002 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

12 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼M1

2. Produktais, kurie buvo pagaminti ir paženklinti etiketėmis Sąjungoje ar importuoti į Sąjungą ir išleisti į apyvartą remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1019/2002 iki 2013 m. sausio 1 d., gali būti prekiaujama tol, kol bus sunaudotos visos atsargos.

▼B

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesni pakeitimai

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1019/2002 (OL L 155, 2002 6 14, p. 27)	
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1964/2002 (OL L 300, 2002 11 5, p. 3)	
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1176/2003 (OL L 164, 2003 7 2, p. 12)	
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 406/2004 (OL L 67, 2004 3 5, p. 10)	tik 3 straipsnis
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1750/2004 (OL L 312, 2004 10 9, p. 7)	
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1044/2006 (OL L 187, 2006 7 8, p. 20)	
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 632/2008 (OL L 173, 2008 7 3, p. 16)	
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1183/2008 (OL L 319, 2008 11 29, p. 51)	
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 182/2009 (OL L 63, 2009 3 7, p. 6)	
Komisijos reglamentas (ES) Nr. 596/2010 (OL L 173, 2010 7 8, p. 27)	

▼B

II PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1019/2002	Šis reglamentas
1–8 straipsniai	1–8 straipsniai
9 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 3 dalis	—
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	—
—	11 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	—
12 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
12 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	—
12 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa	—
12 straipsnio 2 dalies penkta pastraipa	12 straipsnio 2 dalis
—	I priedas
—	II priedas